

UNE VILLE UNE FEMME
AVEC NIVA YOSEF

Yvrit Social Club עברית



יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁמֹטְפָסִים עַל הָרִים
יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁצוֹנְחִים מִגְבֵּהִים
יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׁרוֹכְבִים עַל סוֹסִים
וְיֵשׁ כְּאֵלֶּה שְׁגוֹמְאִים מְרַחֲקִים

אָבֵל אֲנִי אוֹהֵב לִהְיוֹת בְּבֵית
עִם הַתָּה וְהַלִּימוֹן וְהַסְּפָרִים הַיְשָׁנִים
כֵּן, אֲנִי אוֹהֵב לִהְיוֹת בְּבֵית
עִם אוֹתָהּ הָאֲהוּבָה וְעִם אוֹתָם הַהֶרְגָּלִים
אוֹהֵב לִהְיוֹת בְּבֵית

אָרִיק אֵינְשֵׁטִיין

TEL AVIV EST MA
MAISON





בְּכֹל זֹאת יֵשׁ בָּהּ מִשְׁהוֹ
כֵּן יֵשׁ בָּהּ אֵיזָה מִשְׁהוֹ
שְׁפָלָל עוֹד לֹא הָיָה שֶׁהוּא
וְהוּא כְּלוֹ שְׁלֵה שֶׁהוּא
כִּי יֵשׁ בָּהּ אֵיזָה זִיק שֶׁהוּא
שְׁפָלָל הוּא לֹא מְזִיק שֶׁהוּא
וְיֵשׁ בָּהּ אֵיזָה חֵן שֶׁהוּא
שְׁלֹא־חֶרֶת אֵין שֶׁהוּא
כָּל צָר וּמַעְצוֹר שֶׁהוּא
אוֹתָהּ לֹא יַעְצֹר שֶׁהוּא
כִּי אֵין כָּל פֶּחַד אֵיכָשָׁהוּ
אֶצְלָה זֶה כְּבֹר יֵלֵךְ שֶׁהוּא

נתן אלתרמן

מהר! מהר! לרוץ, לבלע!
לאן הפעם? מי ידע!
לאופרה? לבית קולנוע?
לתאטרון? למסעדה?
נדמה, אינסוף העיר שופעת,
עד תאבד עצמה לדעת.
מהר - כל רגע - למצות -
עד קול שעון קורא חצות.
לישן? חבל! עוד רב הפח,
עוד שעתנו באבה.
למועדון! למסבה!
תצא - הלילה רק ונוח:
דצמבר כבר, וכמו אביב.
אין בעולם בתל-אביב!

מאיה ארד



עיר בְּלֶתִי מְרֻגָּשֶׁת,
מְאוּרֶת טִיחַ נוֹאֶשֶׁת,
נִדְנָדֶת פַּח רוֹעֶשֶׁת. עִיר בְּלֶתִי מְרֻגָּשֶׁת,
מְאוּרֶת טִיחַ נוֹאֶשֶׁת,
נִדְנָדֶת פַּח רוֹעֶשֶׁת.
סימפטיה מאיר ויזלטיר





מי זאת תל אביב

*J'ai abandonné un pays, j'ai abandonné une
langue,
j'ai abandonné un peuple.
J'ai abandonné une ville. J'ai abandonné des
Perlemuter juifs.
J'ai abandonné leur langue.
J'ai abandonné mon père, j'ai abandonné ma
mère,
j'ai abandonné mes frères et ma sœur.
Et je suis allé en terre de Palestine tel-
avivienne
et j'ai adopté un hébreu tel-avivrien.*

Avot Yeshurun (de Kef Israel)



אומן לא יכול לברוח מהמציאות

ניבה יוסף

אני סופרת ויוצרת. זהו ספרי הנשלישי "נובמבר" שיצא בהוצאת הקבוץ המאחד. קדמו לו "אניס מננסי" ו"קפה בטעם אירופה"

על היצירה ועל תל אביב.

אני יוצרת. כותבת רומנים, ספורים קצרים, עובדת
כעת על מחזה. אוהבת לכתב בעברית, אנגלית
וצרפתית. עושה גם תאטרון בבות יצירתי לילדים
ואוהבת מאוד ללמד עברית מודרנית.
נולדתי וגדלתי בתל אביב. אומרים שהבית, המקום
שבו נולדים, הילדות, הריחות המראות הם הנוף
המעצב, הבונה וגם את השרשים שלנו.
כשהייתי ילדה קטנה הורי נסעו לצרפת. אבי היה
אומן, מחזאי ובמאי ורצה להגשים את עצמו בפריס
ואמי עבדה כמזכירה בשגרירות הישראלית.
החוויה הזאת של לחיות בפריז תקופה של כמה
שנים בילדות ואחר כך לגדל בתל אביב בצפון הישן,
כבר אז עצבו את החוויה האמנותית שלי.

אני כותבת בהשראת המקומות המנגדים, תל אביב- עיר חמה, קרובה לים, דינמית, מתפתחת ללא הפסקה ופריז עיר מפארת, אשר בנינים עתיקים ומלכותיים הם חלק מהמהות שלה. כשגרים בעיר ולא רק תירים לא רואים רק את הפאר והיפי אלא גם כמובן את החיים עצמם. את המהגרים, את הקשאים של לגור בעיר, וכל אלה מעסיקים אותי ביצירה.

תל אביב היא עיר של נגודים. מצד אחד יש בה משהו קל, נגיש, הקרבה לים. הבנינים הנמוכים אבל זה אולי תל אביב של הזכרונות, של פעם.

היום תל אביב היא עיר שרוצה לנסק למעלה עם בניני גורדי שחקים. עם מטרו הנבנה בעיר. העיר עוברת שנויים ותנודות דרמטיים. כמעט כל בנין זוכה ל"טפול" הוא או נהרס ונבנה מחדש או משפץ. תל אביב של הילדות היתה קסומה אך העיר היתה עניה והיו בה הרבה חולות. והיום היא מאוד התרחבה ושכונות בדרום תל אביב התפתחו והתיפו ולפעמים קשה להכיר אותה, בעקר כשרואים כל כך הרבה בנינים גורדי שחקים המזכירים את ניו יורק. ועדין אני מאוד אוהבת את הרחובות הקטנים והשקטים מסביב לדיזנגוף או שדרות רוטשילד. את העצים המלבבלים בתל אביב, הפריחה הנהדרת בשלל צבעים.

איפה אנחנו ?

יָשׁוּן מוֹל חֶדֶשׁ



עיר לבנה
ועיר
ירוקה





אנו באנו ארצה





previous image

LA VILLE BLANCH EN BLEU





ללאן יוצאים NIGHT LIFE TLV



13 וּבְנוּבֶמְבֵּר 2015 מִתְקַפֵּת טְרוֹר
קְטָלָנִית הַמְתַּרְחֶשֶׁת בְּפָרִיס,
מְטַלְטֵלֶת אֶת צָרֶפֶת וּמַעֲוֹרֶרֶת תְּדֵהֶמָּה
בְּעוֹלָם.

אִידִילִית הַסְּתִיּוֹ הָרוֹמַנְטִי הַפְּרִיסָאִי
מִתְנַפֵּצֵת לְרְסִיסִים וּבְמִקּוֹמָה
מְנֻשְׁבוֹת רוּחוֹת מְלַחֶמָה חֲזָקוֹת
וּמְאִימוֹת. בְּאִוִּירָה מְתוּחָה זֹאת,
וּבְתַגּוּבָה לְאַרְוֵעַ חֶסֶר הַתְּקֵדִים, אֲנָשִׁים
מְחַפְּשִׁים מַעֲנָה לְתַחוּשׁוֹתֵיהֶם
הַסּוֹעֲרוֹת. נִטְלִיָּה מוֹצֵאת אֶת עֲצָמָה
נִשְׁאַבֶּת בְּזַכְרוֹנוֹתֶיהָ לְסֹפֵר
אַהֲבָה שֶׁהָיָה לָּהּ עִם קִילִיאַן מִקְאָנָה
שַׁחְקוֹן מִצְפוֹן אִירְלַנְדַּ שְׁחִי תְּקוּפָה
בְּפָרִיס.

דֶּרֶךְ עֲלִילַת הַסֹּפֵר הַמְתַּרְחֶשֶׁת בְּעֶקֶר
בְּצָרֶפֶת וּבִלְגִיָּה, הַקּוֹרָא נְחֻשָׁף
לְעוֹלָם שֶׁל דְּמוּיוֹת מְרַתְקוֹת
וּמְסַקְרָנוֹת, הַקְּשׁוּרוֹת זֹו בְּזֹו. אִיךְ
תִּשְׁפִיעַ

עֲלֵיהֶם הַמְּצִיאוֹת הַחֲדָשָׁה שְׁנוֹצָרָה?
וְהָאֵם הִיא תּוֹבִיל בְּהַכְרַח
לְמַפְגָּשִׁים

November נובמבר


ניבּה יוסף



עיר של קפה חתולים ומרפסות
Une ville de café , de chats et de
balcons

לְעִיר הַזֹּאת יֵשׁ כְּנָפִים
cette ville a les ailles





פתאום הרגשתי את היס.
התנפל עלי בריחו ובלחותו
ובהמלת גליו. היס! רק כמה
שעות שלא הייתי לגדו,
וכבר התגעגעתי. אהבתי
אותו מאוד (כבר ספרתי);
אפלו שהייתי ירושלמי,
נדעתי לשחות כמו תל
אביבי. בכל הזדמנות הייתי
משכנע את גבי לנסע ליס,
והיא הייתה צוחקת עלי, איך
אני מתחיל לפרפר
מהתרגשות כבר בכפר
דיזנגוף, כמו דג שברח
מאקוריום בירושלים, ובעוד
רגע ישוב לביתו האמתי.

דוד גרוסמן

יש ילדים זיג זג.



LA VIE EN PITA TEL AVIV

[HTTPS://WWW.HAARETZ.CO.IL/FOOD/1.4382488](https://www.haaretz.co.il/food/1.4382488)

[HTTPS://TIMEOUT.CO.IL/9-%D7%9E%D7%A7%D7%95%D7%9E%D7%95%D7%AA-%D7%91%D7%9B%D7%A8%D7%9D/](https://timeout.co.il/9-%D7%9E%D7%A7%D7%95%D7%9E%D7%95%D7%AA-%D7%91%D7%9B%D7%A8%D7%9D/)

[HTTPS://TIMEOUT.CO.IL/%D7%9E%D7%A1%D7%A2%D7%93%D7%95%D7%AA-%D7%91%D7%A9%D7%95%D7%A7-%D7%94%D7%9B%D7%A8%D7%9E%D7%9C/](https://timeout.co.il/%D7%9E%D7%A1%D7%A2%D7%93%D7%95%D7%AA-%D7%91%D7%A9%D7%95%D7%A7-%D7%94%D7%9B%D7%A8%D7%9E%D7%9C/)